

A.

iii.

A.

Kisa mín sat oft inni hjó alþrus meðan við boðidum og beid þess með mikilli þolinmæði að henni væri gefið eitthvað að éta: Hinn steinþagði en veitti oktu sem fram fór í klængum hana náðsömu gþhrí lekt. Sagði húsmodirin þá oft við vinnukonuna: „Ó, þarna er þó Kisa mín og hefur ekkert fengið.“ Þó vinnukonan fór fram og kalladi á hana, sat Kisa mín kyrr gþhrí sem áður, lagði að einni hús-kvína við og gleynði henni ekkert hvernig sem hún kalladi, en fór húsmodirin fram og kalladi Kisa mín! Þrá hún þá óðar. iud. Þetta var svo margreyni að við gerðum það oft að gæmni ofþvar að regna hana í þessu, sem mörgu öðru, sem at ávalt sýndi hve greind hún var og vissi hvað við hana var gert í gýmsu hilyfellum. Þóttumst við vita, að Kisa mín hefði ekkert einu gott þraust í vinnukonunni sem húsmodirin og hefði einhveru tínu rælið sig á, að ekkert væri einu góðs af vanda af henni sem hinni og voru þó vinnukonur góðar við hana: Gáfu henni skundum þremur lakari mat, Gamlan list, þunniðli og rindur, en húsmodirin var von að gera.

Ein vinnukonan kenndi Kisu míni þó eina list, sem ^{öðrum} ~~öðrum~~ hefði ekkert dóttir í hugará henna henni. Það var að fá sér vatni. Síðan fékk Kisa mín sér ávalt vatni á þann hátt, að hún lét leka sér vatni Kránum upp í sig og var þó oft gæman að sjó til hennar, er hún fékk Sam-Pul. Sat hún skundum lengi við Kránum, lafði á vél, dropsana sér Kránum Da gretti sig, þegar Sam-Kilurinn var meður. Nijólt vildi hún ekkert, nema það væri niðursodinn nijólt, en gþhrí drókk hún eða lafði vatni, einu og áður er sagt.

Klasi lekur föstunum.
7. Maí 1922. Reykjavík, 29. Maí 1922.

Klasi lekur föstunum

Þellvöðinn, föstunum, þessum konu í hantvöðinum og þessum
lífi á henni einu, alla hliðir og svangur mig of þessum

Því miður góttum við þess elski í sína, í láta af þessum hennar lífi: 2.
Nú þessum á Klasi mín góti, „enn átt barn“, eins og þessum gæli
þessum sagði nú konu sína. En svo fór, í hinni gat elski átt lífandi
af þessum: Semilega verid oðinn og gótt ut, þó hinni átt þessum merki,
því hinni lét sér, stundadi atvinnu sína og virkist hraust frá: síðastu
mánuði, á hinni lét sér frá nu undan vinnu þessum. Þessum konu nú
fór átt þessum henni til góða og áttadi í ná gættinum út, konu Klasi mín gjálf
til hennar, spálmadi létid eitt og lagi. Hóttinum í Hjóllu hennar og þessum
síg elski þessum til lökunninn var nu gætt þessum. En átt þessum átt þessum stóð
stuggur af því átt þessum áttid hóttulest fyrir lítlu þessum áttadi,
sem elski gat átt sér þessum áttid við hana, vart ítt átt þessum áttinum
yfir Klasi míni - mig og þessum - 21. þ. m. (apríl 1922) og var hinni stóttin þessum dag
og er og veridur saku átt fast og þessum af þessum áttinum.

5. Maí 1922.

X